

deducere, & exhibere, ita singulariter Decius conf. 306. num. 6. vers. & cum de facili probari possit. Alciati. d. ref. ponf. 492. n. 34. vers. & dicitur collusisse, & est text. in d. l. si servus plurium §. si quis ante, ff. de legat. l. ibi, vel minus plene defendit causam, &c. Molin. ubi proximè n. 9. & conseqente quando fuit contumax, l. quia repudiante §. fin. ff. de officio testam. l. per lusorio, §. quoties, ff. de appell. & lideo ff. de evulsionib. l. praeser, C. de transactionib. ultra supra dictos in specie Peregr. de fideicommiss. d. art. 53. n. 47.

337 Idem etiam erit, ubi appellationem omisit in casu, qui illam permittebat, vel etiam interpositam deseruit, Alexan. in d. §. divi n. 9. ad fin. vers. non obstat, quod sententia. Ripa n. 62. Loza. n. 113. vers. 9. & ult. Crotus n. 29. vers. secundo fallit. Mol. ubi proximè n. 10. declarat optime Pinel. supra sub n. 5. limit. 3. vers. & hae eorum declaratio, ubi late comprobat Ant. Gomez. in l. 50. Taur. n. 32.

338 Ac pariter quando sententia fuit lata adversus administratores hujusmodi, primum locum habentes ob aliquod particulare factum proprium ipsorum, & dependens à voluntate propria, tunc sententia adversus eos lata non praedictabit successoribus, vel iis quibus alius si recta lata fuisset, praedictum generasset ex propria vi, & natura ipsius. Exemplum in renuntiatione, super qua fundatur sententia, non in alio jure litigantis nam tunc non parit exceptionem rei judicatae alteri agenti ex diveria causa, à qua jus suum provenit, juxta Leum queritur 21. & seqq. ff. de exceptione rei jud. Parit. consil. 5. n. 37. l. 1. probatur ex verbis Bal. in l. 2. n. 5. C. quibus res jud. non nocet. n. 8. Pinellus ubi sup. sub n. 50. post. pri. in limit. 2. vers. limito 2. ut haec conel. allegat text. quem dicit notabilem in l. 1. §. si quis sub conditione, ff. ut legatorum seu fideic. nom. cavea. Peregrin. de fide d. art. 53. n. 6. faciunt quæ Alexan. in l. sepe num. cum praecedentibus & sequentibus, & ff. de re jud. Felin. in cap. penult. de re jud. n. 14. vers. ubi sententia. dum dicunt, in hoc requiri, ut nihil omittatur in causa: nec succumbens aliquid voluntarie concesserit victori, ut cæteris praedictum generetur.

339 Et loquendo de sententia lata ex consensu partium, aut conventione litigantium, aut ubi jura producenda, & alleganda non fuerint producta, ut non praedictet successoribus, & quomodò, & ex quibus etiam praesumptivè & ex fama probetur collusio, latissime profertur Mieres de major. 4. parti. quasi. 15. à prin. que incipit à n. 91. qui quidem post plurimos alios n. 102. & 103. tractat, quando sententia lata fuit cum procuratore, mortuo iam domino, & possessore majoratus, qui mandatam dederat, an praedictet successoribus, & numeris seqq. quando lata fuit contra possessorem majoratus à iudice, qui in veritate iudex non erat, & quid quando à iudice recusato per possessorem, postquam ipse à recusatone desistit.

342 Et inde aequè subsequitur, ac est dicendum, quod sententia lata & obienta, eaque decisa per juramentum delatum victo condemnato, non praedictat cæteris. Ita Ianocen. Antonius de Bu. Panorm. quos citat Felin. in d. cap. penult. de re jud. d. num. 14. & num. 15. Peregr. de fidei. d. art. 53. num. 62. exactissime plura hinc inde adducens Pinell. in d. l. 1. parti. 3. sub n. 5. vers. unde videtur dicendum, quod sententia, ubi extendit etiam juramentum fit lites decisivum, ex Felin. ubi sup. allegat

343 in tractum gloss. in l. ingenium, ff. de statu hominum. Et tandem cum supra dictis veriorum sententiam & opinionem hanc dicit, aliis contrarium tenentibus relatis; suam fundamentis late comprobans ex eo, & quod haec non est legitima probatio, quæ fit per juramentum, quem omnino vide.

345 Et tandem dicendum est, quod si executoriales fuerint obentæ virtute confessionis factæ in causa ad administratores legitimos, & eo, qui de ea re primum

partes occupat, ut quia confessus sit aliquam qualitem praedictalem, vel ad Ecclesiam, seu dignitatem aut Universitatem, non pertinere, tunc adversus Ecclesiam, & successores exequi non poterunt, quia non praedictant, quia confessio hæc non egreditur personam confitentis, in tertio praedictum, Bart. & Imol. in l. facta §. si heres, ff. ad Trebell. Alex. in l. sepe n. 126. & 127. Ant. de But. in cap. cum super, & Ab. in cap. penult. de re, ubi Felin. n. 16. sequitur Peregr. de fideicom. à 53. num. 61. & optime plura applicans fundamenta, & authoritates doctissimus Pinell. in l. 3. parti. 3. sub n. 5. ante finem. Cod. de bonis maternis. Tu tamen per distinctos confessionis voluntariae, aut necessariae casus, vide eodem, Felin. Alex. Peregr. omnino, & hunc articulum latissime profertur optime declaratis Mieres, post plurimos alios, in tract. de major. 4. parti. quasi. 14. à n. 35. cum multis seqq. in noviori impressione, ubi num. 36. & seqq. quod quando antecessor in majoratu constituit, se non iuste percipere à vassallis aliqua iura, & mandata successoribus, ut ea non exigat à vassallis, an teneatur tali praescripto, & declarationi stare successoribus si non est eius heres; qui quidem num. 52. cum seqq. hoc quod de sententia lata super confessione possessoris majoratus, ut non praedictet, diximus, mirabiliter declarat ut procedat quando ex sola confessione sequuta est sententia, secus autem si cum confessione concurrerint aliae verisimiles probationes, ex quibus iudices moveri possent ad sic sententiandum, & dicit ad propositum notabile consilium Bal. inter virum & uxorem lib. 1. & aliis applicatis doctrinis; & hanc opinionem ex multis corroborat Tirac. in l. si unquam, verbo donatione largitus n. 100. cum seqq. C. de revocac. donationib. & infinitos penè Doctores congefist in proposito Mieres ibi, qui quidem d. quasi. 14. n. 55. tractat post alios, quod sententia lata ex confessione litigantis super nobilitate, non praedictet filiis, & successoribus.

348 Ex quibus omnibus rectè deducens, executorem non excedere, dirigens executoriales adversus eos, quibus vel tacite, & ex propria vi & natura sententia, vel expresse nocent etiam nondum vocatis, cum non sint legitimi contradictores, nec possint executionem executorialium, etiam inter alios obtenturum, impedire, & iis quæ late dicta sunt.

350 Quinta & ultima regula fit in hac materia, ut sententia lata in individuis, aliis etiam non vocatis praedictet, ut loquendo in servitute, quæ est individua, juxta text. in l. 2. ff. de verb. oblig. in §. cum similibus voluit gl. per text. ubi in l. qui aliena §. ult. verb. pradi. ff. de negot. gesti. gl. & B. in l. de communi in prin. & ibi B. ff. eod. cir. Angel. in d. l. 2. §. si tamen hominem. Ant. Imol. & Roma in vers. ex iis. Ant. in cap. causam el. 2. qui filii sint legit. Imol. in l. ult. & ibi Alex. col. 15. vers. advertendum est in hoc, ff. de re jud. idem Alexan. in l. sepe n. 48. ff. eod. tit. Panorm. in cap. penult. col. 4. de re jud. Tiraque. in tract. res inter alios acta, numero 59. Peregr. in rr. de fideicommiss. art. 53. prout etiam è converso in re individua sententia lata pro uno ex consortibus prodest aliis, ita quod res iudicata pro uno ex condominis, feudataris, coheredibus, aut confideicommissariis, aliis etiam proderit, & oberit, quemadmodum & è converso, l. loci corpus, §. si fundus, ff. si servitus vendicet. Peregr. ubi proximè, d. n. 43. in prin.

351 Quam esse tenendam regulam, dicit Rebut. ubi proximè notans, sibi ipsis in hoc fuisse contrarios Bart. & Innocentium; eam tamen limitat, ut procedat in servitute iam constituta, prout loquitur d. §. si fundus, & d. l. si de communi: secus in constituenda; quia super hac lata sententia inter aliquos aliis nec prodest, nec nocet, cum in ea non reperitur terminata regula nostra, & 352 facilius retineatur jus jam constitutum, quam de novo inducendum, leg. patre furioso ff. de iis qui sunt sui, vel alie. jur. & ita etiam resolvit Bart. quem sequuntur recentio-

363 Et insuper ea quæ diximus de oppositionibus, quæ sunt per tertium executioni sententia, applicate poterit ad executiones, quæ fiunt vigore instrumenti garantigati, quia purificantur, tradit Ro. com. 77. n. 4. & 7. Covarr. in pract. c. 16. in fin. Menoch. de presump. l. 3. praesumpt. 13. n. 10. Venius decif. 304. ad fin. & bene in terminis advenit Jacobus Cancr. variat. resol. 2. part. cap. 16. n. 95. & nos ex aliis Doctores ubi etiam diximus, praecipue cap. 5. n. 100. hac 4. p.

364 Illud insuper non dissimulabo, tertium, qui comparuit, ad impediendam executionem, non prohiberi, si succumbat, ordinarie denuo agere, ut ex pluribus resol. vinc. de Franc. decif. 289. n. 2. p. 2. Jacob. Cancr. variat. resol. 2. p. cap. 16. sub n. 81. quod fallit nisi de jure hujus tertii oppositoris plene cognitum fuerit in iudicio executivo. Cancr. ubi proximè, ubi etiam quod si de exceptione opposita plene fuerit cognitum, si nihilominus fuisset expresse reprobata, amplius opponi non poterit, ex Paulo de Castro in l. qui Roma, §. duo fratres ff. de verb. oblig. n. 7. de quos suo loco susius.

CAPUT IX.

Ab executeore, executionem faciente in quantitate, seu rebus minimè in executorialibus nominatis, aut aliter comprehensis, an, & quando appellationi denegans declarationem, vim commisisse dicetur, ubi plurimi casus adnotatione dignissimi inferuntur.

SUMMARIUM.

- Executor sententia naturam & tenorem imitatur, n. 1.
- Sententia ius est strictum, n. 2.
- Sententia super una re vel rei parte lata, non continet aliam, nec etiam aliam partem, n. 3.
- Sententia de una in ipsa expressa, ad aliam non expressam extenditur, n. 4.
- Sententia super certis bonis cum dictione (maximè) alia non expressa non includit, n. 5.
- Disso (maximè) nihil operatur circa non expressa in sententia, ibid.
- Condemnatio requirit scripturam, & non scripta in sententia non veniunt, n. 6.
- Sententia non extenditur ad augmentum rei limitata, num. 7.
- Sententia nunquam continet ea de quibus in iudicio non fuit actum, nec in iudicio cognitum, n. 8.
- Sententia lata super una re ex pluribus petitis, non extenditur ad alias, n. 9.
- Pluribus rebus in iudicio generaliter deductis, sententia lata non omnibus praedictat, sed tantum in profectu- rit, & in quibus lites sunt contestata, n. 10.
- Nisi pars malitiose distulerit alias res profectui, n. 11.
- Excedit executor se extendens ad aliam rem, seu quantitatem non expressam, n. 12.
- Excedit executor se extendens ad aliam rem extra expressam, n. 13.
- Ab executeore excedente de re ad rem, vel de quantitate ad quantitatem, appellationi deferendum declarabitur, num. 14.
- Excedit nuntius qui habet in mandatis ut me ponas in possessione unius rei, & ipse me ponit in possessione alterius, n. 15.
- Excedit executor exequendo in alia re que non fuerit iudicata, n. 16.
- Mandatum ubi est certum & limitatum, quia probabiliter excedit executor, est nullum ab eo gestum, n. 17.
- Mandatum ut sit limitatum ad incertum liquidandum, D d d 4